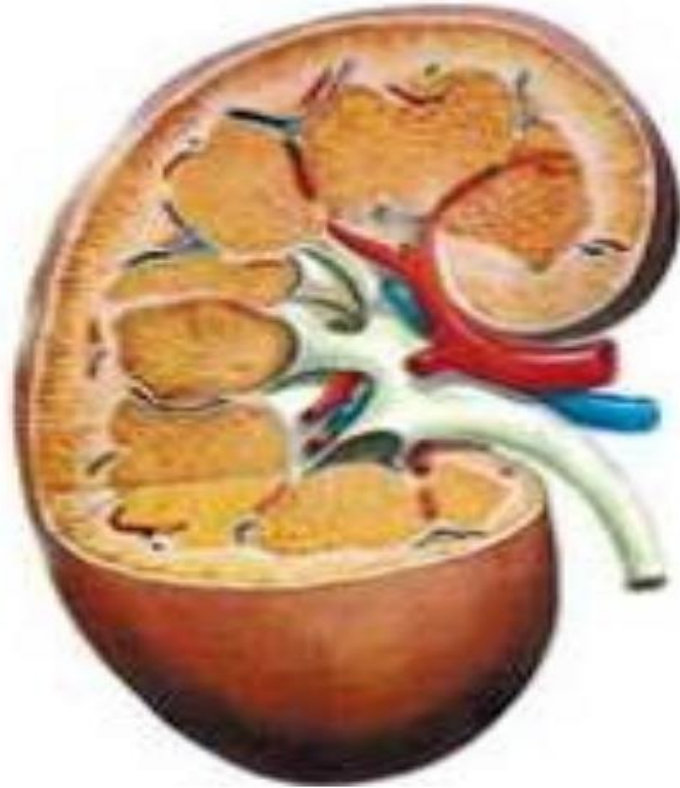

چگونه باید از کلیه ها محافظت کرد؟

کلیه ها: صافی های بدن

کلیه ها ضایعات سمی را که از نابودی سلول های بدن و هضم مواد خوراکی ایجاد می شوند، از بدن خارج می کنند. بریژیت لانز، نفرولوژیست و دبیر کل بنیاد کلیه، می گوید: «سلول های بدن ما برای زنده بودن نیاز به انرژی و مواد مختلف دیگری دارند، که این نیاز توسط مواد غذایی تأمین می شود.

ضایعات تولید شده توسط این مراحل اغلب توسط خون جذب و توسط کلیه ها تصفیه می شود. سپس این سموم وارد ادرار می گردند». ضمناً، در موارد بیماری های کلیوی، بدن توسط ضایعات خودش، سمی می شود...

کلیه ها: علائم هشدار دهنده
در ابتدای بیماری های کلیوی، اغلب علائم خاصی
وجود ندارد. بریژیت لانز اضافه می‌کند: «نارسایی
کلیوی کم کم با خستگی بیش از حد بر اثر انجام
یک کار، از دست دادن اشتها و نیاز به دفع ادرار به
دفعات هنگام شب، احساس می‌شود.» به طور کلی
عدم کارکرد کلیه ها، در موارد پرفشاری خون، یا
بعد از آزمایش ادرار کشف می‌شود. با پیشرفت
درجه و شدت نارسایی کلیوی، پزشکان بر روی
آزمایش خون حساب می‌کنند. اصلی ترین فاکتور
کراتینین است، یعنی میزان کراتینین در خون
سنجیده می‌شود.

لانز در این باره توضیح می‌دهد و می‌گوید:
«کراتینین از نابودی طبیعی سلول های ماهیچه ای
در بدن تولید می‌شود. اگر کلیه ها درست کار
نکنند، میزان کراتینین خون افزایش می‌یابد.»

زمانی که کلیه ها دیگر کار نمی‌کنند!
به محض اینکه نارسایی کلیوی شدید شود، باید
درمان توسط دیالیز را شروع کرد. دیالیز خون را از
مسیر یک غشا نیمه نفوذ پذیر تصفیه می‌کند. در
فرانسه، حدود 8000 در سال این درمان را آغاز
می‌کنند و بیش از 35000 نفر به طور مرتب دیالیز
می‌شوند.

بیماران بین همودیالیز و دیالیز پرتیونیل حق
انتخاب دارند. در همودیالیز خون از رگ بازو
برداشته می‌شود و به سمت دیالیز شونده، هدایت
می‌گردد. سپس خون تصفیه و به داخل رگ تزریق
می‌گردد. در عوض، در موارد همودیالیز پرتیونیل،
دو لیتر از یک محلول به شکم وارد می‌شود. این
محلول پریتون است، که غشای اندام های شکمی
را می‌پوشاند. این ماده نقش تصفیه کننده را بازی
می‌کند...